

OLDIN

ROČNÍK 25 • LEDEN – ÚNOR 2015 • ČÍSLO 1 – 2

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera pro První neděli postní

Draží bratři a sestry, do doby postní jsme vstoupili s pohledem na Pána Ježíše, který prožil čtyřicet dní na poušti, vítězně zvládal pokušení a pak začal hlásat Boží evangelium... (strana 2)

Úcta Eucharistie ve starověku

Již prvotní církve měla Eucharistii ve velké úctě. Křesťané se scházeli k lámání chleba (Sk 20,7) každou neděli (Den Páně). (strana 10)

Ohlédnutí za arcidiecézním setkáním katechetů

Letošní arcidiecézní setkání katechetů, které proběhlo od 16. do 18. ledna v poutním domě Stojanov na Velehradě, bylo zaměřeno na seznámení se s charakterem připravovaného diecézního a národního eucharistického kongresu... (strana 14)

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera pro První neděli postní

Draží bratři a sestry,

do doby postní jsme vstoupili s pohledem na Pána Ježíše, který prožil čtyřicet dní na poušti, vítězně zvládal pokušení a pak začal hlásat Boží evangelium: *Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu* (Mk 1,15).

Může nás napadnout: My přece věříme, proto jsme tady. Jak máme uvěřit evangeliu? Co se od nás ještě očekává? Apoštol Jan, učedník, který byl nejněmavější pro Ježíšovu lásku, nám po své zkušenosti říká: *Nemilujte svět, ani to, co je ve světě. Jestli někdo miluje svět, není v něm Otcova láska. Vždyť všechno, co je ve světě: žádost těla, žádost očí a honosný způsob života, není z Otce, ale ze světa* (1 Jan 2, 15-16).

Jakže, my nemáme milovat svět, když sám Bůh miluje svět? Tentýž Jan přece píše: *Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný*? (Jan 3,16) Ano, Bůh miluje svět, a proto ho chce zachránit. Buduje v něm **Boží království, které má jiné myšlení a jinou kulturu, než svět propadlý hříchu**. On nenutí, jen zve do svého království, ale upozorňuje, že svět pomíjí, že na věky zůstává jen ten, kdo koná to, co chce Bůh (1 Jan 2, 17).

Základním zákonem Božího království je láska, která hledá dobro druhého, která se nebojí ani oběti. Ježíš sám ukazuje hodnotu každého člověka, když se narodí jako chudý, když učí, že co uděláme jednomu z nejposlednějších, děláme jemu, když jako mistr umývá svým učedníkům nohy, když blahoslaví chudé a tiché, lačnící a žízňící po spravedlnosti, milosrdné, čistého srdce a tvůrce pokoje, ba i ty, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, či křivě obviňováni a očerňováni od těch, kteří nepřijali kulturu Božího království.

Kdo uvěřil evangeliu, má odlišnou kulturu od světa, který se žene za honosným životem a řídí se jen žádostmi těla. My žijeme ve světě, ale ze světa nejsme, když nás jeho vyvolení ze světa vyprostilo (srov. Jan 15,19).

Draží bratři a sestry,

postní doba má pro nás být dobou intenzivního učení a procvičování Kristova myšlení a jeho kultury. Nebojme se lišit od světa a od jeho kultury spějící k zániku, jako to udělal Noe se svou rodinou, když se zachránili poslechnutím Božího příkazu vstoupit do archy, kterou si měli postavit. **Boží království se přiblížilo**, my jsme do něj byli přijati už křtem, ale musíme do

něho vstupovat denně svým rozhodováním *myslet a jednat jako Boží děti*.

Připomeňme si, co papež František neúnavně opakuje, že *kritiky, klepy, závislosti, žárlivosti, rivalita jsou postoje, které nemají právo obývat naše domy*. To může být důležité téma pro naše postní snažení. Pro mnohé je největším pokušelem k hříchu internet, který však může být skvělým služebníkem, když se umí dobře užívat, když nezačne člověka ovládat, když mu nekra-de příliš mnoho času. K těžkému hříchu mohou vést nemravnosti, i když jsou jen na obrazovce. Hltání špatných zpráv z jakýchkoliv zdrojů a jejich předávání dál může být nejen projevem hříšné zvědavosti, ale i službou nepříteli Božího království, které se buduje hlásáním radostné zvěsti evangelia. Radost z násilí či hrubá zábava, kdy těší ošklivost a baví zloba, neodpovídají kultuře Božího království. Takovými věcmi je správně pohrdat a říkat si: „K vyšším věcem jsem se narodil.“

Postní doba je nejen vhodným časem pro uvědomění si hříšných pout, zlovyků a chyb, které je třeba odevzdat Božímu milosrdenství ve zpovědi, ale je to i příležitost k procvičování pevné vůle potřebné k vítězství nad pokušeními a k růstu v dobrém, k budování ctnosti.

Katechismus říká, že *ctnost je trvalá a pevná dispozice konat dobro* (KKC 1733). Získat trvalou a pevnou dispozi-

ci není snadné a vyžaduje to soustavnou výchovu i sebevýchovu. Ctnost nestačí propagovat, je třeba ji nacvičit. Nejlepší a nejpůsobivější reklamou ctnosti je sám člověk žijící tuto ctnost přitažlivě. K vybudování ctnosti je důležitá motivace, ale ekonomická nestačí. Je nutné si ctnost oblíbit a probudit v sobě touhu dosáhnout jí.

Zkušeni duchovní vůdcové radívali: Když tě trápí slabost, posiluj vůli. Když tě ohrožuje pokušení, utíkej před ním. Když tě spoutává hříšný zlovyk, bojuj za svou svobodu. Až se zlovyku zbavíš, procvičuj ctnost, která je jeho opakem.

Bratři a sestry,

vezmeme letošní postní dobu jako duchovní cvičení. Kdo cvičíte nějaký sport nebo hudbu, víte, že za jednou se nedá nic naučit a o tréninku jen mluvit, nepomůže, ale vytrvalým cvikem se dá dojít ke skvělým výsledkům. Přeji vám hodně vytrvalosti v duchovním procvičování, které nemusíte dělat jen sami. Společné snažení třeba v rodině či s přáteli může hodně povzbudit.

Svatý Pavel nám radí: *Musíte vytrvat ve víře, opřeni o pevné základy, a nesmíte se nechat odvrátit od naděje, kterou vám přineslo evangelium* (Kol 1, 23a). A nezapomeňme, Boží království je blízko!

Naději každému z vás vyprošuje vás

■ arcibiskup Jan

V lednu mráz – těší nás; v lednu voda – věčná škoda.

Jestli na Hromnice mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.

LIST Z KALENDÁŘE

Únor 2015

- 8. 2. 1915** se narodil v Karlovicích **Mons. profesor ThDr. Vojtěch Tkadlčík**, katolický teolog, slavista, profesor a děkan Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (*100 let*)
- 10. 2. 1565** zemřel v Olomouci **Marek Khuen**, olomoucký biskup v letech 1553 až 1565 (*450 let*)
- 11. 2.** – **Světový den nemocných** – slaví se od roku 1993 z podnětu papeže Jana Pavla II.
- 14. 2. 1915** se narodil v Bludově **ThDr. Jarolím Adámek**, český katolický bibliista (*100 let*)
- 14. 2. 1990** jmenoval papež **Jan Pavel II. pět nových sídelních biskupů do dosud neobsazených diecézí v bývalém Československu**; po desetiletích bylo obsazeno všech 13 československých diecézí (*25 let*)
- 18. 2. 1965** jmenoval papež **Pavel VI. novým apoštolským administrátorem v Praze biskupa ThDr. Františka Tomáška**; dosavadní pražský arcibiskup ThDr. Josef Beran byl 22. 2. 1965 povýšen do kardinálského sboru a musel trvale odjet do Říma, čímž se začala postupně normalizovat domácí scéna katolické církve v bývalém Československu (*50 let*)

■ (jpa)

Z pastoračního kalendáře arcidiecéze v roce 2015

- **Pastorační rada** – čtvrtek 12. 2. – Arcibiskupství Olomouc
- **Kněžská rada a sbor konzultorů** – čtvrtek 19. 2. – Arcibiskupství Olomouc
- **Přijetí mezi čekatele křtu, všech, kteří budou letos o Velikonocích pokřtěni ve farnostech** – sobota 21. 2. – 10 hod. – Olomouc – katedrála
- **Setkání kněží a jáhnů** – pondělí 2. 3. – středa 4. 3. Velehrad – Stojanov
- **Duchovní obnova pro katechety** – pátek 6. 3. – neděle 8. 3. – Velehrad – Stojanov
- **Duchovní obnova kurie** – středa 11. 3. – Arcibiskupský kněžský seminář Olomouc
- **Porada děkanů** – čtvrtek 12. 3. – Arcibiskupství Olomouc
- **Diecézní setkání mládeže** – pátek 27. 3. – sobota 28. 3. – Prostějov
- **Kněžský den** – úterý 28. 4. – Arcibiskupský kněžský seminář Olomouc
- **Porada děkanů** – neděle 3. 5. – úterý 5. 5. – Svatý Hostýn
- **Městská pouť ke sv. Janu Sarkandroví** – středa 6. 5., 18 hod. – Olomouc – katedrála
- **Diecézní eucharistický kongres** – pátek 15. 5. – sobota 16. 5. – Olomouc
- **20. výročí papežské návštěvy** – neděle 17. 5. – 10.30 hod. – Svatý Kopeček u Olomouce
- **Svatost biřmování** – Letnice – neděle 24. 5. – 10 hod. – Olomouc – katedrála
- **Noc kostelů** – pátek 29. 5.
- **Setkání kněží jubilatů** – čtvrtek 11. 6. – Arcibiskupský kněžský seminář Olomouc
- **Pouť za vlastní posvěcení kněží** – úterý 16. 6. – Svatý Hostýn
- **Kněžské svěcení** – sobota 27. 6. – 9.30 hod. – Olomouc – katedrála
- **Slavnost Výročí posvěcení katedrály** – úterý 30. 6. – 18 hod. – Olomouc – katedrála
- **Národní pouť sv. Cyrila a Metoděje** – neděle 5. 7. – Velehrad
- **Jáhenské svěcení** – sobota 11. 7. – 9.30 hod. – Olomouc – katedrála
- **Pouť rodin** – sobota 29. 8. – Svatý Hostýn
- **Porada děkanů** – čtvrtek 10. 9. – 9.30 hod. – Arcibiskupství Olomouc
- **Pouť ke sv. Václavovi** – pondělí 28. 9. – 10 hod. – Olomouc – katedrála
- **Kněžská rada a sbor konzultorů** – čtvrtek 8. 10. – Arcibiskupství Olomouc
- **Kněžský den** – úterý 13. 10. – Arcibiskupský kněžský seminář Olomouc
- **Národní eucharistický kongres** – sobota 17. 10. – Brno
- **Pastorační rada** – čtvrtek 29. 10. – Arcibiskupství Olomouc
- **Porada děkanů** – neděle 8. 11. – úterý 10. 11. – Svatý Hostýn
- **Duchovní obnova kurie** – středa 9. 12. – Arcibiskupský kněžský seminář – Olomouc

Z OBSAHU

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera pro První neděli postní.....	2
List z kalendáře.....	3
Aktuality.....	4 – 5
Významná výročí.....	6
Tříkrálové boje.....	7
Kdy – kde – co.....	8 – 9
Připravujeme se na Eucharistický kongres.....	10 – 11
Představují se vincentíni.....	12
Ze života bohoslovců.....	13
Ohlédnutí za arcidiecézním setkáním katechetů.....	14
Přečetli jsme za vás.....	15
Z diáře arcibiskupství.....	16
Úmysly Apoštolátu modlitby.....	16

OLDIN

OLomoucký arciDiecézní INformátor

Vydává desetkrát ročně
Arcibiskupství olomoucké

Redakce: Biskupské nám. 2,
771 01 Olomouc, tel.: 587 405 223
e-mail: pala.josef@volny.cz
internet: http://www.ado.cz

Šéfredaktor:

PhDr. Josef Pala

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným a věcným.
Redakce nevrací nevyžádané rukopisy.

Objednávky a předplatné vyřizuje:
Ing. Pavel Mléčka, tel.: 587 405 430,
e-mail: mlecka@arcibol.cz

Tiskne: Exa Print – Design s. r. o.,
Olomouc

Redakční uzávěrka tohoto čísla:
26. 1. 2015

Redakční uzávěrka příštího čísla:
13. 2. 2015

Určeno pro vnitřní potřebu
olomoucké arcidiecéze

*Snímek na titulní straně:
Leoš Hrdlička*

AKTUALITY

Arcibiskup Graubner navštívil Moldavsko, tamní chudé církvi přislíbil pomoc

Mezi vánočními svátky a Novým rokem navštívil opět po devíti letech olomoucký arcibiskup Jan Graubner biskupa Antona Coșu v moldavském Kišiněvě. V roce 1990 měla římskokatolická církev v této zemi jedinou farnost s jediným knězem, bohoslužby se konaly ve hřbitovní kapli. Dnes má Moldavsko vlastní biskupství s dvaceti farnostmi, v nichž se zapojuje asi dvacet tisíc věřících.

„Návštěva pro mne byla velkým povzbuzením. Místní církve je velmi chudá, ale živá. Ekonomicky žije ze zahraniční pomoci a také česká Charita tam podporuje nějaké projekty. Na památku jsem v jedné farnosti dostal hezký obraz malovaný na látce třináctiletou dívkou v kurzu, který dotuje naše Charita,“ sděluje své dojmy arcibiskup Graubner a pokračuje: „Zaujal mě dětský domov či setkání se studentem, který po odchodu z domova bydlí s dalšími pěti v samostatných garsonkách na faře. Žádná farnost se neomezuje jen na bohoslužby. Sociální práce, výuka i volnočasové aktivity jsou znamením života, který přitahuje. Respektují svobodu, ale všem se nabízí duchovní formace, se všemi se vytváří společenství s živými vztahy a společnými aktivitami. Nedivím se, že taková církev roste,“ dodává.

Arcibiskup také popisuje další zážitky z cesty: „Moldavsko je země s největší chudobou v Evropě. Není práce, mnoho lidí pracuje v zahraničí, stát nemá na důchody a tak vyplácí jen tolik, co stačí důchodcům na skromný byt. Na jídlo nezbude nic. Církve prostřednictvím svých organizací dává denně oběd pěti stům lidí. Nezisková organizace založená katolickou církví dává další tři tisíce obědů chudým na šedesáti místech v zemi. Kněží nemají zajištěný plat. Jen z darů diecéze Drážďany dostává každý sto eur na měsíc.“ Arcibiskup Graubner proto nabídl jménem své diecéze finanční příspěvek na sociální a zdravotní pojištění jejich kněží. „Až si k tomu zřídí právní strukturu, připraví se smlouva o spolupráci,“ uvedl.

Součástí návštěvy byla také turistická prohlídka jednoho z největších vinných sklepů na světě. Podzemní chodby v obci Cri-kova vznikly těžbou kamene pro stavbu měst. Celkem měří přes 120 km, z nichž 50 km dnes užívají státní vinné sklepy vyvážející víno i do ČR.

■ Jiří Gračka

Potvrzeny heroické ctnosti Matky Vojtěchy Hasmandové

Papež František schválil 6. prosince 2014 dekret o heroických ctnostech řeholní sestry boromejky Vojtěchy Hasmandové, rodačky z Huštěnovic na Uherskohradištsku.

Matka Vojtěcha Hasmandová, dlouholetá generální představené Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského, se narodila 25. března 1914 v Huštěnovicích a zemřela 21. ledna 1988 ve Znojmě-Hradišti v pověsti svatosti. V době komunistické totality byla oporou všem, kteří u ní hledali pomoc, zvláštní pozornost věnovala kněžím.

Brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle se s ní setkával během svého kaplanského působení ve Znojmě: „Vždycky jsme společně slavili třináctého dubna svátek svatého Vojtěcha, a nejen při těchto svátečních setkáních jsem cítil její podporu a blízkost projevovanou knězi, který žil své poslání ve zvláštní době. A nezažíval jsem to sám. Její blízkost vnímali všichni kněží, kteří tehdy na Znojmsku působili nebo tudy jen projížděli a mohli se s ní setkat. Matka Vojtěcha kolem sebe šířila pokoj a radostnou důvěru i tehdy, když se jednalo o těžké věci. Přijímala vše s vnitřním klidem a provázela nás kněze – ale nejen nás – modlitbou. Vytvářela všem láskyplně zázemí, domov.“

Diecézní část procesu blahořečení Matky Vojtěchy Hasmandové zahájil brněnský biskup 26. listopadu 1996 v Brně, v roce 2004 byl proces předán do Říma.

Životopis Matky Vojtěchy Hasmandové a další informace: www.boromejky.cz/matkavojtecha, nebo www.biskupstvi.cz/hasmandova-vojtecha

■ (ado)

Kněz – jubilant vydal soubor homilií „Učící se církev“

Mons. Antonín Pospíšil po šest roků připravoval každý týden krátké úvahy pro nedělní homilie. Byly určeny kněžím působícím ve farnostech na Zábřežsku a Šumpersku. Plnil tím přání našich biskupů, kteří tuto metodu „doučování“ věřících v pravdách víry doporučili a cyklus nazvali „Učící se církev“. Rozmnožené texty byly po bohoslužbách dány na kostelní vývěsky k četbě jednotlivcům. Trvalého užití se textům dostalo knižním vydáním. Autor je dal tisknout na svůj náklad, a to s přihlédnutím k mešním nedělním lekcionářům, k cyklům A, B, C, ale též k Roku víry vyhlášenému pro rok 2013 a k Roku rodiny pro rok 2014. Kněží, ale také přátelé Mons. Pospíšila mají nyní v rukou již tři svazčky úvah, čerpajících zpravidla z evangelijních textů, epistol a Desatera, aktualizované výroky posledních tří papežů.

Čerstvě vydaný třetí svazek dostali mimo jiné také účastníci mše svaté, kterou P. Antonín sloužil 30. listopadu 2014 o první neděli adventní k 65. výročí svého kněžského svěcení v roce 1949. Jednotlivé úvahy tohoto svazčku o sto stranách jsou členěny do tří částí. V první převažují pojednání o přijetí nebo odmítnutí Boha a o vykupitelském poslání Ježíše Krista. V druhé části je uveřejněno pět pastýřských listů olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera, týkajících se rodiny, a předčítané v kostelích během loňského roku; následují texty o kladech křesťanské rodiny a výchově dětí. Třetí část je věnována problémům stáří a souvisejícím generačním vztahům.

Je potěšující, že autor připojil dovětek: text homilie, kterou pronesl při své jubilejní mši svaté. Z ní je třeba potvrdit větu, kterou uvedl v úvodu: „Kdo chce v kněžství věrohodně pracovat, musí mít – i za pomoci farníků – trojí srdce: pro Boha srdce dítěte, pro bližního srdce matky a pro sebe samého srdce soudce.“

■ Bohuslav Smejkal

Zemřel P. Vít Josef Husek, OFM

Takřka v předvečer svých 92. narozenin zemřel 4. ledna 2015 františkánský kněz P. Vít Josef Husek, bývalý dlouholetý farář v Drahotuších.

Narodil se 2. února 1923 ve Starém Městě u Uherského Hradiště, kněžské svěcení přijal v belgické Lovani 10. června 1949, věčné řeholní sliby složil 17. září 1947. Po násilné likvidaci řeholních společností byl v listopadu 1953 komunistickým režimem odsouzen za velezradu na osm let vězení. Teprve události Pražského jara 1968 mu umožnily, že mohl nastoupit do duchovní správy. Stal se administrátorem v Maletíně na Zábřežsku a zároveň exkurendo administrátorem v Mírově. Pak byl třicet let farářem v Drahotuších (1974–2004). Od 1. ledna 2004 žil na odpočinku ve františkánském klášteře v Moravské Třebové.

■ Josef Pala

Zemřel dlouholetý svatohostýnský duchovní správce P. Jan Chromeček

Ve věku 82 let zemřel 4. prosince 2014 v kroměřížské nemocnici jezuitský kněz P. Jan Chromeček, dlouholetý superior jezuitské komunity na Svatém Hostýně a rektor tamější baziliky.

Pocházel z Brna, kde se narodil 27. července 1932. Po maturitě na biskupském gymnáziu v Brně v roce 1949 vstoupil do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova na Velehradě. V roce 1950 zde zažil zrušení řádu komunistickým režimem. Po internaci v Bohosudově dokončil noviciát již tajně v Brně. Pracoval pak jako konstruktér, a to až do roku 1959, kdy byl zatčen a uvězněn. Po amnestii v roce 1960 byl propuštěn a poté pracoval jako dělník u zedníků a pokrývačů. Po soukromém studiu filozofie a teologie byl v roce 1968 v Brně tajně vysvěcen na kněze. Díky politickému uvolnění během Pražského jara 1968 mohl navštívit Rakousko a věnovat se po tři semestry studiu na teologické fakultě innsbrucké univerzity.

Po návratu do vlasti se podařilo vyjednat jeho zařazení do duchovní správy v brněnské diecézi. V letech 1970 až 1976 byl kaplanem v Ivančicích a následně pak v letech 1976 až 1990 duchovním správcem v Dolních Věstonicích, Horních Věstonicích a Strachotíně. Zde ve skrytu vykonával funkci novicmistra.

Po listopadovém převratu v roce 1989, kdy bylo oficiálně povoleno znovuoobnovení jezuitského řádu, působil ještě rok jako novicmistr na Svatém Hostýně, kde se podílel spolu s dalším významným jezuitským knězem P. Vladimírem Tomečkem na obrození života na nejnavštěvovanějším moravským poutním místě.

K 15. 8. 1991 byl jmenován farářem ve Štěpánově u Olomouce a zároveň exkurendo administrátorem farností Moravská Huzová a Hnojice. Od 1. 11. 1991 mu přibyla ještě funkce rektora duchovní správy exkurendo v jezuitském kostele Panny Marie Sněžné v Olomouci.

Po čtyřech letech se 15. května 1995 vrátil na Svatý Hostýn, kde se stal rektorem baziliky a představeným místní jezuitské komunity. Během těchto téměř 20 let zde zastával různé funkce jak v duchovní správě, tak také v Matici svatohostýnské.

Poslední rozloučení se zesnulým se konalo 12. prosince 2014 na Svatém Hostýně. Pohřební obřady za účasti více než 60 kněží a četného zástupu věřících vedl olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. P. Jan Chromeček byl pohřben na místním lesním hřbitově. Jeho jméno bude nesmazatelně zapsáno v novodobé historii Svatého Hostýna.

■ Josef Pala

Noc plná světla jako poděkování rodině

Je sobota odpoledne 29. listopadu 2014 a sál Moravského divadla v Olomouci, které už pamatuje mnohé od roku 1830, kdy bylo postaveno, se plní manželskými páry mladšího, středního i seniorského věku. Na tom by nebylo nic divného. Někteří se zdraví s jinými, povídají si, smějí se. Ani na tom by ještě nebylo nic divného. To zdi stánku bohyně Thálie zažívají skoro každodenně. Ale málokdy se stává, aby na pódiu vystoupil arcibiskup. A měl na začátku představení krátký monolog. Nebyl ale ani z Hamleta ani z Dostojevského. Otec arcibiskup Jan Graubner pozdravil a přivítal diváky v hledišti – manželské páry z početných rodin naší arcidiecéze. Poděkoval jim za to, že dali život a láskyplný domov většímu počtu dětí, věnovali jim spoustu času a vlastní energie a z toho důvodu se museli oni sami ve svém životě mnohého zříci. Poděkoval za výchovu dětí a vedení na cestě k víře a popřál krásný zážitek z opery „Noc plná světla“, kterou dalo arcibiskupství jako bezplatný dárek všem pozvaným manželům, kteří do posledního místa zaplnili divadlo. Navíc byl v nádherném představení přítomen také otec biskup Josef Hrdlička. Přestože nemohl být osobně v divadle, byl s posluchači po celý večer, protože právě on přeložil a přebásnil libreto silného životního příběhu postav knihy Paula Claudela „Noc plná světla“.

Všem hercům a zpěvákům opery Moravského divadla patří dík za skvělé provedení náročného díla. A když jsem jako jeden z posluchačů slyšel od mnoha ostatních manželských párů o předstávce a po představení, že to pro ně byl hluboký duchovní a kulturní zážitek a jsou za něj vděční, myslím, že na takový dárek budou rádi a dlouho vzpomínat. Díky za něj.

■ Luboš Nágel

V olomoucké arcidiecézi bylo ustanoveno Společenství vdov a vdovců

Ve Zlíně se 3. prosince 2014 konala ustavující schůze Společenství vdov a vdovců, z. s. Předsedkyní spolku se stala Mgr. Alenka Panáková (1943) ze Zlína-Štípy.

Hlavním důvodem vzniku Společenství vdov a vdovců jsou sociální, psychologické, duchovní a poradenské potřeby pozůstalých partnerů. Tito lidé se ztrátou manžela/manželky dostávají do mimořádně těžké životní situace, kterou jen stěží mohou sami řešit.

Posláním spolku je obnovení narušené harmonie člověka, který byl ztrátou partnera zasažen v rovině duševní, duchovní i tělesné. Zvláštní důraz je kladen na individualitu člověka, na jednotlivce, na jeho jedinečnost, na rozvoj jak v individuální péči, tak i ve skupinových setkáních.

Zájemcům o členství podají bližší informace: Alenka Panáková (tel.: 604 252 629, e-mail: apanakova@volny.cz), Marie Dubská (e-mail: dubska.marie@volny.cz, tel.: 739 709 018), Stanislav Žáček (e-mail: zacek.st@seznam.cz, tel.: 724 225 469).

■ Josef Pala

Jak je to s tolerancí a bezdomovectvím?

Nad touto otázkou se zamýšleli odborníci na konferenci, kterou uspořádala na konci minulého roku Charita Olomouc v zasedacím sále magistrátu v Olomouci. Konference, která se konala pod záštitou olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera a náměstka primátora Statutárního města Olomouc Ladislava Šnevejse, byla již třináctým odborným setkáním nad bezdomoveckou tematikou.

Téma tolerance je stále aktuálnější, proto se pořadatelé rozhodli využít jeho potenciál a zaměřit se na něj z širšího hlediska. Ředitelka Charity Olomouc Ludmila Gotwaldová ke konferenci sdělila: „Všichni si všimáme, že lidí na ulici neubývá, právě naopak. Jsem ráda, že se na toto téma každoročně podíváme z nějakého úhlu. Právě toleranci považují za téma aktuální a svým způsobem pestré, proto diskusi nad ním vítám. Těší mě také, že jsou naše konference prostorem pro setkání odborníků z širokého okolí“.

Príspevky na konferenci přiblížily napětí a beznadějí lidí, kterou s sebou bezdomovectví přináší. Významným hostem byl sociolog Libor Prudký, který promluvil na téma „Zdroje napětí v souvislosti s vnímáním tolerance v kontextu bezdomovectví“.

■ (ado)

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Před sto lety se narodil ThDr. Jarolím Adámek – „zapomenutý“ katolický biblista

Rodák z Bludova na severní Moravě (14. 2. 1915). Již v mládí se stal redemptoristou. Kněžské svěcení přijal v Praze 29. června 1941. Po vysvěcení působil v Obořišti. Po válce a po promoci na pražské bohoslovecké fakultě (ThDr. 1947) odjel do Říma, kde dosáhl titulu licenciáta biblických věd. Stejně jako ostatní řeholníci byl od dubna 1950 internován (Králíky, Želiv). Po pěti letech byl propuštěn a mohl pracovat jen v dělnických profesích. V roce 1961 byl odsouzen ke čtyřem letům

vězení pro „rozvracení socialistického zřízení“ a uvězněn. Po propuštění pracoval opět manuálně, od roku 1967 jako údržbář objektu Domova postižených dětí v Horní Poustevně v okrese Děčín. Současně mohl sloužit tamním řádovým sestram (Školské sestry de Notre Dame) jako duchovní. Tam také 18. prosince 1969 zemřel, ve věku 54 let. Je pochován v rodinném hrobě na bludovském hřbitově.

ThDr. Jarolím Adámek se stal známým především díky své obrovské znalosti jazyků a biblistiky. Ke konci roku 1967 byl pověřen tehdejšími apoštolským administrátorem pražské arcidiecéze, biskupem ThDr. Františkem Tomáškem, aby zastupoval katolickou církev v české novozákonní překladatelské komisi, která připravovala ekumenický překlad Nového zákona. Završením jeho vědecké práce měla být výuka Starého zákona na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích, kterou však kvůli nemoci a smrti ani nemohl začít.

Snad nejlépe ohodnotil jeho vědeckou práci ThDr. Jindřich Mánek, profesor Husovy československé bohoslovecké fakulty v Praze: „Byl teologicky výborně připraven pro práci překladatele Písma. Byl i citlivým znalcem českého jazyka. V překladatelské komisi mělo jeho slovo váhu. Bylo jeho zásluhou, že nový překlad se začal rýsovat jako ekumenické dílo, které nemá ve světě obdoby. Vydaní evangelií jako první části ekumenického překladu se nedočkal. Ale tento překlad nese i pečeť jeho ducha a bude jeho trvalým památkem.“ ■ Josef Pala

Před sto lety se narodil Mons. profesor ThDr. Vojtěch Tkadlčík

Narodil se 8. února 1915 v Karlovicích ve farnosti Kostelec u Holešova. Studoval na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži a pak pokračoval ve studiu teologie v Olomouci, kde byl 5. července 1938 vysvěcen na kněze. Působil jako kooperátor ve Zdouňkách a pak v Olšanech u Prostějova. Od 1. 7. 1942 se stal ekonomem kněžského semináře v Olomouci, v letech 1945 až 1950 byl asistentem a lektorem na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci. Po jejím násilném uzavření byl jmenován administrátorem v Rýmařově, odkud 16. 3. 1951 nuceně odešel do litoměřické diecéze, kde působil čtyři roky. Pak žil tři roky ve svém rodišti „mimo kněžskou službu“. K 5. 2. 1958 obdržel od komunistického režimu tzv. státní souhlas s podmínkou, že bude bez nároku na plat jmenován duchovním správcem sester sv. Kříže v Domově důchodců v Radkově Lhotě. K 15. 5. 1966 se stal kooperátorem v Přerově, o rok později odtud odešel jako administrátor do Vlkoše u Přerova.

V době Pražského jara 1968 patřil mezi hlavní iniciátory vzniku olomoucké pobočky Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty v Litoměřicích, kde začal učit jako odborný asistent. Po jejím opětovném zrušení byl dva roky (1972–1974) dómským vikářem v Olomouci, odkud byl přeložen jako administrátor do Skřipova u Opavy. V roce 1989 jako kancléř Arcibiskupství olomouckého buduje po dlouhé sedisvakanci biskupský úřad i strategii diecézní pastorace. V nových porevolučních poměrech byl pověřen znovuvybudováním bohoslovecké fakulty, jejímž se stal pak také prvním děkanem. Jako čestný papežský prelát dosáhl roku 1993 univerzitní profesury staroslověnského jazyka a literatury. Zemřel v Olomouci 25. 12. 1997.

Na tohoto vzácného kněze vzpomíná arcibiskup Jan Graubner ve své publikaci „Kněžské osobnosti“: „Mons. Vojtěch Tkadlčík byl pracovitým vědcem s prostým a čistým srdcem, které odevzdal Bohu, a od něj přijímal všechno, co jej potkalo, aniž by ztrácel radost a svobodu. Každou práci dělal rád a naplno. Nezapomenu na jeho pomoc, když jsem nastoupil do Olomouce jako světící biskup a generální vikář. V prvním roce svobody bylo třeba provést radikální přemístění kněží. Pozdě večer jsme končili společnou práci v kanceláři. Rozvrh přemístění kněží byl mnohokrát poškrtnutý. Ráno přinesl přepsanou hromadu stránek strojového čistopisu, abychom se v tom prý lépe vyznali. Byl skvělým rádcem, protože měl velký rozhled v mnoha oborech, a pokud něco nevěděl, brzy to zjistil, protože věděl, kde hledat. Pracoval jako vědec přísně systematicky, uměl jednat s lidmi, jít za pravdou, jít za věcí s pevnou jistotou, ale způsobem laskavým. Otevřenost pro novoty ukázal například, když mu téměř v osmdesátce studenti ukázali počítačový program se staroslověnským písmem. Rychle se s ním naučil pracovat a žádal stále nové úpravy programu, aby pro připravovanou učebnici mohl použít současně se staroslověnským písmem i latinku a také řeckou abecedu.

Přes všechnu nepřízeň doby napsal řadu studií a odborných článků. Některé se mu podařilo i za totality publikovat u nás i v cizině. Byl důstojným nástupcem českých slavistů, jakými byli Josef Vajs a Josef Vašica. Po II. vatikánském koncilu přeložil a vydal nový misál ve staroslověnině. Vytvořil k němu i nápěvy.“

■ Josef Pala

Přihlášky do kněžského semináře

Prosím všechny kněze, aby věnovali zvláštní pastýřskou péči těm, kteří by mohli mít povolání ke kněžství a výzvy k podání přihlášek vždy oznamovali i v kostelích, kde se zdá, že žádný kandidát není. Prosím také, abyste zprostředkovali setkání možných kandidátů do semináře s P. Mgr. Jiřím Kupkou, farářem v Bánově, už během ledna a února. Adresa: P. Mgr. Jiří Kupka, Bánov 10, 687 54 tel.: 732 524 904, e-mail: kupka.jir@seznam.cz

Postupně pak kontaktujte každého kandidáta, který uvažuje o kněžství, i když v tomto školním roce ještě nematuruje a nebude se hlásit do semináře.

Přihlášky se vyzvedávají i odevzdávají u P. Jiřího Kupky při osobním rozhovoru s kandidátem. Přihlášky je třeba odevzdat nejpozději do 31. 3. 2015.

Kandidátům mohou posloužit tyto stránky: www.knezskyseminar.cz a také www.povolani.info a www.hledampovolani.cz

■ P. Mgr. Jiří Kupka

biskupský delegát pro péči o kněžská povolání

Tříkrálové boje

„Nejdu!“ odpovídá Zuzka podrážděně od notebooku. „Prostě ne. Tati, říkala jsem ti už loni, že víckrát nejdu.“ Tato slova následují po mém opatrném tázání: „Tak jak se těšíte na dnešní koledování?“ Tušil jsem to. Proto ta opatrnost. Zbytečné. Stejně to nepomohlo. „Ach jo“ – říkám si v duchu. „Tak to s ní ještě chvilku zkusím, třeba ji ke koledování v letošní tříkrálové sbírce přeče jen ještě přemluví.“ Ostatně určitě nejsem sám. Myslím, že tříkrálová sbírka je plná osobních obětí. Nevzdám to.

„Mám dojem, že už jsi to loni říkala, ale už jsem zapomněl, proč nechceš jít,“ zahažuji. „Nechce se mi, chápeš? Dostala jsem ty nové knížky a ještě jsem pro samé návštěvy neměla čas, abych si je prohlédla,“ odpovídá dcera sebevědomě. Nemohu se zlobit. Každý má přeče nějaké své plány. Vánoční a novoroční volno se chýlí ke konci a všichni si je chtějí ještě užít pro

„Tati, při koledě nikdy nevíš, kdo ti otevře. Jestli ti nevynadá. Já se někdy i trochu bojím. Chápeš, že to je nebezpečné.“ Myslím, že to chápu. Takové nebezpečí tu je. Nezáčastně v této argumentaci pomohla spolehlivá a zodpovědná vedoucí skupinky. S manželkou naše děti koledují několik let stejný „rajón“ a už v podstatě vědí, jak to u kterých dveří dopadne.

Přichází nová taktika protestů. No, posuďte: „Stejně lidi nikomu nevěří. Neví, co s těmi penězi pak uděláme. Určitě si budou myslet, že si je necháme. Nedají nám nic.“ Odrážím úředním pečetením, kdy se pak pozná, že by někdo z koledníků kradl. Během šestnáctileté historie bychom případy napočítali na jedné ruce. Jdu do slovního útoku proti dceři všemi těmi papíry a potvrzeními, která pak na Charitě kontrolujeme a odsouhlasujeme se stavem peněz na tříkrálovém kontu. Dohledat se dá

opravdu poslední haléř. Vlastně ten už ne, haléře už nejsou. „V tomhle Charitě lidi opravdu věří. Toho se neboj,“ zní můj závěrečný smeč.

„To by ses, tati, divil. Nikdo neví, na co ty peníze pak Charita používá. Nic nevykoledujeme. Je zbytečné někam chodit,“ zní další atak zdůvodňování, proč Zuzka na letošní koledu nevyrazí. Sahám do igelitové tašky z místní Charity, kde je zapečetěná kasička, manželčina průkazka, kalendáříky, cukříky

a také štos letáčků. Právě na nich je uvedena zpráva o loňském skutečném využití sbírky a ještě i o plánech, co s novou sbírkou zdejší Charita udělá v letošním roce. „A taky když si na tom notebooku najedeš na web www.trikralovasbirka.cz, tak tam najdeš spousty příkladů, co s tou sbírkou Charita dělá a udělá,“ zakončuji.

Přiznávám, už se zmohu jen na: „Hele, Zuzi, je to na tobě. Když nebudeš chtít, tak to nechej být. Ale je to škoda. Celý advent se modlíme a povídáme si o tom, jak máme uskutečňovat své následování

Poděkování tříkrálovým koledníkům

Upřímně děkuji všem, kteří se zapojili do Tříkrálové sbírky Charity pro pomoc potřebným, ať už jako koledníci, organizátoři, nebo dárci. Díky vaší ochotě můžeme vydávat viditelné svědectví světu o službě věřících potřebným a také roznášet do světa radost z úžasného Božího daru, který slavíme o každých Vánocích, radost z Boha, který se nám daruje jako Zachránce a Spasitel. Výtěžek sbírky v olomoucké arcidiecézi činí 23 833 606 Kč, tedy opět větší než v minulém roce.

arcibiskup Jan

Pána. Následovat ho také pomocí potřebným a teď máš příležitost. Jednu z prvních příležitostí v novém roce, tak s ní nalož, jak myslíš. Drž se,“ odcházím.

...

„Ahoj!“ pozdě večer halekám ode dveří. „Tak co? Jaké bylo koledování? Skupino, podejte hlášení,“ snažím se působit napínavě. „Tati, neví, všichni už spí,“ utiňuje mě Zuzana. „Byla to pořádná zabíračka. Jsem ráda, že to máme za sebou. Dobrou.“ Takže skupinka byla kompletní. Jsem rád. „Jo a příští rok už rozhodně nepůjdu. Už s tím nepočítej,“ zní ten den poslední Zuzčin argument.

Každý koledník si ve svém nitru vybojovává svůj vlastní příběh. Někdy možná spíš zápas. Než se rozhodne vyjít na koledu, může to u leckoho trochu bolet. Pokud ne, nebudte z toho smutní. Někdy podobné, možná ne tolik dramatické střety, zažívá i dárci, který otevírá peněženku s vědomím, že ta nová knížka, cédečko, halenka, panenka pro vnučku, stojí přesně tolik, kolik zasouvá do úzké štěrbině pokladničky. Koordinátoři koledníků dlouho dopředu vědí, co všechno je třeba vybojovat a přemoci s vlastní slabou vírou, že se věc podaří.

■ Marek Navrátil

Snímek Lenka Hrdličková

sebe. Ne tak děti, které po volnu čeká předpololetní záběr. Přiznávám argumentu váhu. Probíráme to a končíme diskuzi s tím, že knížky přeče jen neutěčenou.

„Ale hlásí mrznoucí déšť. Víš, jaký to bude? Nechci být nemocná. Ráda bych fakt zůstala doma,“ přijímám další salvu. Uznávám, že není úplně nesmyslná. Zdraví je zdraví. Poradili jsme si společně dohodou o zkoušce té nové „vánoční“ bundy, která by měla v pohodě zvládnout i klimatické nástrahy ledovce Khumbu pod Mt. Everestem.

Vyhráno nebylo. „Je to trapas. Já už nejsem malá holka, abych někde notovala koledy. Opravdu to po mně, tati, nemůžeš chtít,“ zní další obrana. Diskutujeme o návštěvě, o přání pokoje, žehnutí domovům, oživení zvěstování narození Spasitele a tím, že je to krátké, zpívat umí (po tatínkovi), takže zas takový trapas to nebude. Připisuji si další pomyslný fitteen.

V letošním roce už víme, že Tříkrálová sbírka v České republice znovu překonala miliony vnitřních střetů a přinesla tak na pomoc lidem v nouzi částku přesahující osmdesát milionů korun. V olomoucké arcidiecézi téměř 5 100 kolednických skupin vykoledovalo rekordních 23,8 mil. Kč. Arcidiecézní charita Olomouc děkuje všem, kteří ji jakkoli pomohli bojovat proti bezraději a nouzi potřebných.

CENTRUM PRO RODINNÝ ŽIVOT

Texty pro setkávání manželských společenství

Skripta MUDr. Jitky Krausové „Manželé manželům aneb Manželství jako cesta ke svatosti“, která slouží jako inspirace ke společnému setkávání manželů (nabízí každý měsíc jinou manželskou dvojici (blahořečenou nebo v procesu blahořečení apod.), nabízí Centrum pro rodinný život v Olomouci. Texty jsou volně ke stažení: www.rodinnyzivot.cz

Kurz pro lektory přípravy na manželství

Program je určen pro manželské páry, které připravují nebo by měly zájem připravovat snoubence na manželství. Tvoří jej tři jednodenní semináře, které obohátí účastníky teoretickými znalostmi i praktickými dovednostmi.

Bližší informace: Alena Večeřová, tel.: 605 274 913, e-mail: vecerova@arcibol.cz; Lucie Cmarová, tel.: 733 755 955, e-mail: cmarova@arcibol.cz

Pouť zamilovaných

Uskuteční se 14. února od 14 hod. v kostele Očištění Panny Marie v Dubu nad Moravou. Kromě mše svaté (slouží P. Karel Skočovský) je připraven také zajímavý doprovodný program (svědectví manželů, aktivita v páru) a nebude chybět ani zvěřinová pochoutka z místní skvělé farní kuchyně.

Malá pouť za velké věci

Zveme všechny na pravidelnou pouť za víru v našich rodinách, která se uskuteční 8. března. Povede od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce.

Bližší informace: Marcela Řezníčková, tel.: 587 405 251, e-mail: reznickova@arcibol.cz

Setkání animátorů společenství seniorů

Setkání vedoucích seniorských společenství se uskuteční v Olomouci v úterý 17. března. Na programu bude křížová cesta, mše svatá a katecheze. Bude také vyhrazený čas na sdílení zkušeností s vedením seniorů.

Bližší informace: www.rodinnyzivot.cz

Víkendová duchovní obnova pro seniory

Koná se na Velehradě ve dnech 27. až 29. března. Součástí jsou přednášky zaměřené na „radosti a starosti“ stáří, rodinné vztahy, vztah k Bohu a prohloubení duchovního života. Během víkendu bude opět příležitost ke společným modlitbám, rozjímání, adoraci, mši svaté, svátosti smíření, popř. i svátosti pomazání nemocných a k rozhovoru s knězem a s lektorkami.

Bližší informace: Marie Budínová, Prostřední 437, 765 02 Otrokovice, tel.: 608 407 141

Časopis Rodinný život

Nové číslo časopisu „Rodinný život“ je zaměřeno na téma „Středo-věk“. Nebudeme se zabývat historickým obdobím jako takovým, ale podíváme se na dobu středního věku u člověka a na to, co s sebou tato etapa lidského života přináší. Cena ročního předplatného časopisu je 195 Kč.

Objednávky – tel.: 587 405 250, e-mail: cmarova@arcibol.cz

CENTRUM PRO KATECHEZI

Postní rekolekce pro animátory a katechety

Koná se v poutním domě Stojanov na Velehradě o víkendu 6. až 8. března a vede je Mons. Pavel Posád, pomocný biskup česko-budějovický.

Přihlašky: e-mail: velehrad@stojanov.cz, tel. 572 571 420

Bližší informace: www.katechetiolomouc.cz

Snímek Vít Němec

CENTRUM PRO ŠKOLY

Velikonoce dnešním jazykem

Velikonoce dnešním jazykem – seminář ze série Vstupy do škol s náboženskými tématy, věnovaný tématu Velikonoc zpracovanému moderním jazykem. Ukážeme si, jak se současná hudba, film i drama dívají na velikonoční události a co mohou nabídnout dnešním dětem.

Seminář proběhne 21. února v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000 (od 10 do 13 hod.) a v Olomouci 14. března v budově kurie (od 9.30 do 13 hod.). Všichni účastníci obdrží CD s předvedenými materiály.

Malé občerstvení bude zajištěno, svačinu si vezměte prosím s sebou.

Bližší informace: Helena Polcrová, tel. 587 405 255 (243), e-mail: polcrova@arcibol.cz

Duchovní cvičení s P. Mariánem Kuffou

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži pořádá od 27. února do 1. března duchovní cvičení pro studenty AG, které povede P. Marián Kuffa. Zváni jsou také mladí lidé z děkanátu Kroměříž a jejich přátelé.

Bližší informace: e-mail: sekanina@agkm.cz; www.agkm.cz

PANIS ANGELICUS

Arcidiecézní setkání na téma pro varhaníky, sbormistry, vedoucí schól a všechny zájemce o liturgii a hudbu na téma PANIS ANGELICUS, hudba oslavující Eucharistii, se koná v sobotu 21. března v aule VOŠs Caritas v Olomouci, Křížkovského 6.

Bližší informace: Zdislava Vyzovilová, tel. 587 405 243, e-mail: varhanik@arcibol.cz

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Noc kostelů 2015

I v letošním roce přichází nabídka pro farnosti, uspořádat NOC KOSTELŮ ve společném termínu v pátek 29. května. Je to dobrá příležitost udělat něco pro ty, kteří víru v Boha a cestu do společenství církve teprve hledají. Noc kostelů, kterou vám chceme pomoci uskutečnit, by měla být především svědectvím o naší víře a nabídkou (preevangelizací) pro ty, kteří přijdou do kostela většinou jako zvědaví návštěvníci. Je to mnohde jediná příležitost, jak nevěřící seznámit s naší církví a s naší vírou.

Přihlašujte se, prosím, skrze elektronickou přihlášku, kterou najdete na: www.nockostelu.cz a tam si také ve formuláři přihlášky objednávejte propagační materiály, plakáty apod. Termín pro přihlášení: do 27. 2. 2015. Pro zástupce farností přihlášených do Noci kostelů připravujeme inspirativní a organizační setkání na středu 18. března v 9.30 hod. v sále kurie, Biskupské nám. 2, Olomouc. Srdečně zveme všechny zájemce.

Bližší informace: Luboš Nágl, tel.: 587 405 290

Vánoční tradice a poezie

Až do 15. února je ve Švábenicích u Vyškova otevřena velká výstava betlémů; pořádá ji místní Vlastivědné muzeum a Muzeum galerie betlémů. Výstava, která obsahuje tisícovku betlémů ze všech možných materiálů, je otevřena každou sobotu, neděli a svátek od 13 do 17 hod.

Svatohostýnské muzeum uzavřeno

Muzeum a rozhledna na Svatém Hostýně budou až do konce dubna uzavřeny pro individuální návštěvníky. Hromadné návštěvy deseti a více osob je možno dohodnout alespoň týden předem na telefonním kontaktu Matice svatohostýnské.

Mše svaté na Svatém Hostýně v zimním období (do 19. dubna)

ve všední dny 7.15, 9.15
v soboty 7.15, 9.15, 11.15
v neděle 7.15, 9.15, 11.15, 14.15

Každou neděli ve 13.00 hod. je svátostné požehnání.

Denně modlitba růžence v 18.45 hod.

Stovky svatých obrázků vystavují v Buchlovicích

Až do 30. dubna je v Muzeu Podhradí Buchlovice k vidění výstava s názvem Kancionály a svaté obrázky aneb Konec světa nastane, až lidé přestanou zpívat. Nejstarší ručně malované obrázky pocházejí z 18. století. Lidé je získávali nejen v Česku, ale i v zahraničí.

Zprávy z Velehradu

• Zimní pouť – neděle 15. února – v 10 hod. mše svatá v bazilice, po ní následuje valná hromada Matice velehradské

• Velehradský filmový seminář duchovního filmu; Bylo nebylo Guyla Gazdag (Maďarsko 1986) – neděle 15. února, 16 hod.

Bližší informace: Infocentrum Velehrad, U Lípy 302, 687 06 Velehrad, tel.: 571 110 538, e-mail: info@velehradinfo.cz, www.velehradinfo.cz

Registrace na celostátní setkání slovenské mládeže P15 zahájena

Na přelomu letošního července a srpna se bude v Popradu na Slovensku konat Národné stretnutie mládeže P15. Registrace již byla zahájena; zváni jsou také zájemci z ČR.

Více informací: www.narodnestretnutiemladeze.sk

CENTRUM PRO MLÁDEŽ

Postní duchovní obnova na Arše

20. až 22. března – T. S. Archa Rajnochovice
Pojď s námi očekávat, modlit se, zažít společenství jednoty, ticha i Lásky. To a ještě mnohem více společně prožijeme při mši svaté, adoraci, uzdravující svátosti smíření. Zajed na hlubinu, zajed na Archu!

Sněženky 2015

Všechny děti od 8 do 15 let, které chtějí během svých jarních prázdnin prožít velké dobrodružství a vydat se s Petrem Panem do Země Nezemě, zveme na letošní Sněženky na Archu v Rajnochovicích v termínech jarních prázdnin.

Více informací:
www.ado.cz/sarkander/archa

Postní duchovní obnova na Přístavu

20. až 22. února – ADCŽM Přístav Rajnochovice
Přijed se ztišit. Zaposlouchat se do rad staršího bratra ve víře. Čas strávíme také modlitbou, mši svatou, odpočinkem. Bude i příležitost ke svátosti smíření.

Inspirační víkend – výtvarno, gastro, drama

6. až 8. března – ADCŽM Přístav Rajnochovice
Přijed nasávat nové nápady na Přístav. Čeká na tebe víkend, při kterém se můžeš inspirovat novými nápady. Můžeš zde omrknout spoustu výtvarných nápadů a technik, naučit se něco od mistra kuchaře nebo se divadelně projevit.

TakyTy

13. až 15. března – ADCŽM Přístav
Absolvoval jsi přípravu na biřmování? Máš chuť prohloubit svůj duchovní život a u toho zažít společenství a zábavu? Dojeď na Přístav. Čekáme právě na tebe! Nejen pro ty, kteří zažili víkend biřmovanců na Přístavu.

Více informací o všech akcích: www.mladez.ado.cz v záložce Akce

Nový web ADCM

Od nového roku se změnilы webové stránky Centra pro mládež v Olomouci, Centra života mládeže a táborevého střediska Archa v Rajnochovicích. Změnou prošla nejen celková grafika webu, ale také internetová adresa (www.mladez.ado.cz).

PŘIPRAVUJEME SE NA EUCHARISTICKÝ KONGRES

Úcta Eucharistie ve starověku

Již prvotní církev měla Eucharistii ve velké úctě. Křesťané se scházeli k lámání chleba (Sk 20,7) každou neděli (Den Páně). Pronásledovaní křesťané při výslechu vyznávali, že bez nedělního shromáždění nemohou existovat, kdo se bezdůvodně neúčastnil bohoslužebného shromáždění, měl být dokonce od přijímání Eucharistie vyloučen.

Věřící přistupovali k přijímání při každé eucharistické slavnosti, které byli přítomni, pokud nebyli z nějakého důvodu z přijímání Eucharistie vyloučeni (1 Kor 11,27–29). Přijímání tak bylo hlavním projevem úcty a odpovědí na pozvání Krista k eucharistické hostině. Přijímalo se tehdy zpravidla pod obojí, přičemž Tělo Páně většinou „na ruku“ (Srov. CYRIL JERUZALÉMSKÝ, *Mystagógické katechese. Pátá mystagógická katechese*, čl. 21.) a Krev Páně z kalicha.

Prvotní církev věřila v přítomnost Krista v Eucharistii. Eucharistický pokrm byl odlišován od běžného jídla. Už u sv. Hippolyta v *Apoštolské tradici* nacházíme náznak eucharistického postu; ten doporučuje přijímat Eucharistii, kdykoliv je podávána, dříve, než člověk sní něco jiného. Chleba a vínu proměněnému při eucharistické slavnosti v Tělo a Krev oslaveného Pána byla prokazována úcta nejen

během slavnosti, ale i po jejím skončení. Církev velmi dbala na to, aby Eucharistie nebyla zneuctěna. Opět sv. Hippolyt varuje: „Každý ať dbá, aby neokusil z Eucharistie nikdo z nevěřících, ani myš, (...) aby nic neupadlo a nebylo zničeno. Neboť Tělo Kristovo je k přijímání věřícím a ne k pohrdání. Přijal jsi kalich požehnaný ve jménu Boha (...). Proto se chraň, ať z něho nevyliješ (...). Budeš odpovědný za krev jako ten, kdo opovrhl cenou, kterou byl vykoupen.“ Podobné svědectví nacházíme i v jiných starokřesťanských textech, které také dosvědčují úctu, která se vzdávala Eucharistii.

Právě kvůli touze věřících přijímat Eucharistii se začalo oddělovat z eucharistického chleba, aby mohla být donášena nepřítomným (nemocným, vězňům apod.). Dokonce si ji věřící odnášeli domů, aby mohli přijímat i v ten den, kdy nebyla eucharistická slavnost slavena; aby ji mohli přijímat sami doma.

Snímek Leoš Hrdlička

Právě viatikum (Eucharistie pro umírající, „pokrm na cestu“) a přijímání mimo mši bylo primárním důvodem, proč se Eucharistie začala uchovávat. Nedochovaly se sice žádné doklady, které by dokazovaly, že by se u uchovávané Eucharistie vykonávala nějaká pobožnost, ale bylo s ní nakládáno s úctou.

Eucharistie se neuchovávala ve svatostánku na oltáři či v kapli, jak je to běžné dnes. Vždy se mělo dbát na to, aby nedošlo k jejímu zneuctění, např. pokud nebyli oba manželé věřící, měl ten věřící přijímat tajně, aby nevěřící neměl možnost Eucharistii zneuctit. Často se uchovávala Eucharistie v domech kleriků, kde nehrozila nebezpečí znesvěcení. Postupně se přesunula z domů „ke kostelu“ a to zpočátku ještě „mimo vlastní liturgický prostor“, do místa, které je dnes označované jako sakristie. Jak v domech, tak v sakristiích se Eucharistie uchovávala v nádobce (*pyxis*), většinou umístěná ve skřínce (*arca, arcula*).

■ Jitka Jonová

Symbolika loga Národního eucharistického kongresu

Motto: Eucharistie – smlouva nová a věčná

Starozákonní příslib nové smlouvy zdůrazňuje prorok Jeremiáš v 31. kapitole počínaje veršem 31. Naplňuje se v novozákonním vztahu smlouvy mezi Kristem – ženichem, a církví – nevěstou.

Hlavním motivem loga jsou ruce, které symbolizují smlouvu, spojení a jednotu. Ruka je také symbolem oběti – nabídnuté pomoci. Ruce v logu mají zároveň připomínat ruce kněze, který je při eucharistické modlitbě vztahuje nad chléb a víno. Hlavní motiv loga je umístěn ve čtyřech kapkách, které dohromady tvoří kříž. Žlutooranžová barva představuje barvu dozrálých klasů, zelená barva vína. Červená připomíná Kristovu krev a modrá Pannu Marii stojící pod křížem. Červená a modrá jsou zároveň barvami národními. Všechny čtyři kapky spojuje Eucharistie – střed našeho života.

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Sborník eucharistických skladeb

K Roku Eucharistie a Eucharistického kongresu vyjde v 1. čtvrtletí tohoto roku Sborník eucharistických skladeb ze světové i české národní tvorby, který připravilo Katedrální vzdělávací středisko liturgické hudby a zpěvu v Olomouci. Sborník bude obsahovat 45 skladeb. Mezi nimi budou např. díla G. P. da Palestriny, W. A. Mozarta, L. van Beethovena, F. Schuberta a dalších autorů. Dále bude obsahovat rovněž nově zkomponovaná díla současných českých skladatelů. Protože jde o ojedinělou akci pro naše chrámové sbory v interdiocézním rozsahu, nabídne vydavatel, Matice cyrilometodějská v Olomouci, zájemcům o tento sborník možnost objednávky.

■ (pk)

Každé setkání s Kristem má pak pokračovat v běžném životě

Otče arcibiskupe, vstoupili jsme do roku Eucharistického kongresu, který se bude konat jak na úrovni diecézní 15. a 16. května v Olomouci, tak na úrovni národní 17. října v Brně. Kongres však neznamená jen slavnostní událost. Můžete něco říci o přípravě kongresu?

Důležitá je nejen příprava organizační a programová, kterou má na starosti přípravná skupina, ale důležité je především to, co prožijeme ve farnostech. Pro kněze je připraven materiál k homiliím, katechezím a pobožnostem, které by nás jednou měsíčně měly doprovázet na cestě ke kongresu.

Snímek Vít Němec

Nedávno jsme prožívali Rok eucharistie, kdy jsme se snažili o plodné prožívání mše svaté. V tom je třeba pokračovat. Oživme přípravu na každou mši svatou i intimní rozhovor s Pánem Ježíšem ve chvíli ticha po svatém přijímání. K obojímu můžeme použít brožurku *Hovory s Ježíšem*, která je ve farnostech, nebo je k dostání na kurii v Olomouci. Každé setkání s Kristem má pak pokračovat v běžném životě, k jehož

dobrému prožívání jsme při svatém přijímání posilováni Chlebem života. Z každé mše svaté máme odcházet do světa jako nositelé Krista. Budeme-li dobře plnit tento úkol, nebude okolní svět bez Boha. Budeme-li světlem, nebudou lidé kolem nás ve tmě.

Můžeme čekat něco nového?

V tomto roce věnujeme zvláštní pozornost dětem, které se připravují na první svaté přijímání. Do jejich přípravy chceme zapojit rodiče; kněží mají navštívit jejich rodiny. Tak jsme o tom hovořili s kněžími na studijním dnu. Rodiče, kteří jsou aktivní věřící, prosím, aby i oni se snažili vytvořit společenství rodičů, do něhož vtáhnou rodiče, kteří nejsou zvyklí na náboženský život. K povídání v rodině o mši svaté jim může pomoci brožurka *Eucharistie*, která vznikla z mých pastýřských listů v Roce eucharistie.

Od církevních škol a katechetů ve větších farnostech očekávám, že s dětmi kromě jiného připraví školní akademii na eucharistické téma. To se projednávalo na diecézním setkání katechetů na Velehradě v lednu. Katedrálí vzdělávací středisko liturgické hudby a zpěvu připravilo pro chrámové sbory a scholy sborník vhodných skladeb na eucharistické téma. Arcidiecézní muzeum připravilo výstavu v muzeu i v kryptě katedrály o eucharistické účtě.

K oživení adorací jistě přispěly i děkanátní pouti za obnovu rodin a kněžská povolání, které konáme už 20 let. Součástí každé pouti jsou společné adorace.

Jsem rád, že tato zkušenost vedla k zavedení pravidelných adorací v mnoha farnostech. Věřím, že se ještě více rozvinou. Od Jubilejního roku 2000 jsme obnovili eucharistické průvody o slavnosti Těla a Krve Páně. Letos bude tato slavnost součástí Eucharistického kongresu jako farní vrchol eucharistické účty.

Někdy se zdá, že Eucharistie, ať už je chápána jako mše svatá a svaté přijímání, nebo jako předmět adorace, je záležitostí soukromé zbožnosti. Je to tak dobře?

Je dobře, když se Eucharistie prožívá s osobním hlubokým vztahem ke Kristu, ale současně vytváří společenství se všemi, kteří ji společně slaví či oslavují. Pravdivé prožívání eucharistické oběti současně vychovává k službě a dobrovolné oběti. Láska k Ježíši, který za mě dobrovolně umírá, vyžaduje, abych svoje těžkosti spojoval s Kristovou obětí. Pán Ježíš při Poslední večeři, při první mši svaté, umýval učedníkům nohy a přikázal, abychom taky jeden druhému sloužili. Moje setkání s pastoračními a ekonomickými radami farností po jednotlivých děkanátech se letos věnuje církevnímu společenství a spolupráci v děkanátech se zvláštním zaměřením na dobrovolnictví a konkrétní službu potřebným ve spolupráci farností a Charity. Nestačí Krista přijímat a klanět se mu, když mu současně nesloužíme v potřebných.

Co od Eucharistického kongresu očekáváte?

Těším se, že kromě toho o čem jsem hovořil, bude jedním z plodů kongresu i založení či obnovení adoračního společenství na diecézní úrovni, že ve farnostech přibude těch, kteří budou prožívat častější chvíle v přítomnosti Pána Ježíše v tichu našich kostelů, a že naše kostely budou zase moci být častěji otevřeny pro setkávání lidí se svým Pánem.

■ Josef Pala

Národní
eucharistický
kongres 2015

Modlitba za NEK 2015

Bože, náš nebeský Otče, děkujeme Ti, že s námi uzavíráš z lásky smlouvu novou, věčnou, nejsvětější, když nám Kristus na oltáři dává Svoje Tělo a Krev.

Uč nás tuto smlouvu slavit, milovat a zachovávat. Požehnej, ať náš Národní eucharistický kongres obnoví v nás ctnosti víry, lásky, naděje a sílu k jednotě a vzájemnosti, aby společenství Církve neslo světu radostnou zvěst.

Na přímlovu Matky Boží ať s novou a hlubší úctou přijímáme Tělo a Krev Tvého jediného Syna, který s Tebou v Duchu Svatém věčně žije a kraluje. Amen.

Otče náš.
Zdravas Maria.

Národní eucharistický kongres 2015

- Národní eucharistický kongres se koná ve všech farnostech českých a moravských diecézí od ledna do června 2015. Každý měsíc má své tematické zaměření.
- Témata: EUCHARISTIE a jednota, společenství, solidarita, evangelizace, Maria a obnova slavení
- Arcidiecézní sjezd Národního eucharistického kongresu se koná v Olomouci 15. a 16. května 2015.
- Hlavním dnem Národního eucharistického kongresu ve farnostech je slavnost Těla a Krve Páně (4. června 2015). V neděli 7. června 2015 se při bohoslužbách uskuteční národní sbírka.
- Ve dnech 15. až 17. října 2015 jsou věřící zváni na národní konferenci Národního eucharistického kongresu v Brně. V sobotu 17. října 2015 začíná v 10.30 hod. hlavní národní bohoslužba v Brně a eucharistické procesí.

Více informací: www.nek2015.cz

PŘEDSTAVUJÍ SE VINCENTÍNÍ

Misijní společnost sv. Vincenta de Paul – Congregatio missionis

- 1. Název společnosti:** Misijní společnost sv. Vincenta de Paul (CM)
- 2. Typ komunity, charakteristika:** komunita spolubratří s představeným (superiorem)
- 3. Charizma, čemu se věnujeme konkrétně v arcidiecézi:** farní pastorace, lidové misie, duchovní obnovy
- 4. Místa v arcidiecézi, kde působíme:** Loštice
- 5. Odkaz na web společnosti pro více informací:** www.vincentini.sk; www.farnostlostice.cz

Misijní společnost založil sv. Vincenc z Paula v roce 1625. Její členové jsou známí pod zjednodušeným názvem vincenťini nebo lazaristi – podle jména opatství sv. Lazara v Paříži, které bylo prvním generálním domem společnosti. Vincenc byl nadaný a moudrý, ale ze začátku nemohl myslet na studium – musel pomáhat v rodině. Až ve svých čtrnácti letech odchází studovat do města Dax. Touží se stát knězem ze zjištěných důvodů, aby pomohl svým rodičům a sourozencům. Ve svých devatenácti letech je vysvěcen na kněze, ale ještě musí zakusit různé životní situace a překonat vážné zkoušky, ve kterých se utvářelo jeho životní dílo. V Paříži se stává almužníkem královny Markéty. Pod vedením duchovních vůdců – kardinála de Berulle a sv. Františka Saleského – prochází vnitřní konverzí. Ze svých osobních zkušeností zjistil, že za nesmírnou duchovní bídou, která tehdy byla mezi lidmi, se skrývá velká materiální chudoba. Aby mohl lépe uskutečnit své plány, založil „Spolky křesťanské lásky“ (laické farní organizace na pomoc nejchudším). Jako druhé dílo na pomoc nejchudším založil „Malou společnost“ (tak Společnost nazýval sv. Vincenc). Slova proroka Izaiáše:

„Duch Páně je nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst“ (Lk 4,18a) se stala mottem společnosti kněží a bratří. Společně se sv. Lujzou de Marillac založil i ženskou větev - Dcery křesťanské lásky. Viděl velikou náboženskou nevědomost vesnického lidu, proto určil jako prvořadý cíl CM lidové misie. Pro lepší přípravu kandidátů kněžství koná duchovní cvičení před svěcením. Při své službě nezapomíná ani na kněze. Vede „úterní konference“, což byla setkání kněží s úmyslem prohloubit jejich duchovní a intelektuální život. Již za života sv. Vincence se společnost rozšířila do Itálie, Polska, Irska. Konají i misie „ad gentes“ na Madagaskar a do Tuniska. V době rakousko-uherské monarchie přišli do našich zemí první misionáři, aby vedli semináře. Misijní společnost má v současné době kolem 4000 členů, kteří pracují na všech kontinentech.

Slovenská provincie má 35 členů, kteří pracují na Slovensku, v České republice, Maďarsku, Rusku, Itálii, Ukrajině a Hondurasu. Na Hondurasu působí tři spolubratři ve farnosti Sangrelaya, která se nachází v nejchudší části Hondurasu.

Komunita v Lošticích byla založena v roce

2000, kdy na pozvání otce arcibiskupa Jana Graubnera přicházejí první dva misionáři – kněz a řeholní bratr. Dnes má čtyři členy – tři kněze a bratra. Misionáři se věnují správě farností Moravičany a Loštice, vedení lidových misí a duchovních obnov a animování Sdružení mariánské mládeže. Čtvrtý slib, slib vytrvalosti, který uložil zakladatel, je pro každého člena závazující k tomu, aby dal všechny své síly a schopnosti na pomoc lidem v jejich duchovních i materiálních potřebách. Myšlenka sv. Vincence: „Nestačí, když já miluji Boha, když ho můj bližní nemiluje“ – nás neustále žene, abychom hledali vždy nové možnosti a způsoby k efektivnějšímu hlásání evangelia.

Svatý Vincenc

■ P. Lubomír Konfederák, CM

Kongregace Milosrdných sester sv. Vincence de Paul v Kroměříži

Společenství sester sv. Vincence přichází na Moravu z Vídně. V roce 1845 je pro ně v Kroměříži postavena nemocnice s klášterem. Sestry se starají o pacienty, v domě je též mateřská škola, pracují v městském sirotčinci, pečují o nemocné v domácnostech. S nástupem komunismu byly v vlastním domě ve vyhrazených místnostech a platí si nájem. Jejich činnost je omezena hlavně na péči o staré lidi v domovech důchodců. Postupně odcházejí do Bílé Vody, která leží zcela na hranicích s Polskem.

Po roce 1989 se vracejí do Kroměříže do mateřského domu, který obnovují. Je přistavena též nová část nemocnice a stará budova je zrenovovaná. Působí též ve školce v jižních Čechách a v Domově pokojného stáří ve Frýdku. Časem předávají mateřskou školu sestrám sv. Františka a zůstávají hlavně u nemocných a starých lidí v Kroměříži a ve Frýdku.

Sestry se snaží rozpoznat znamení času a podle svých možností se zapojují do života církve. Kromě své hlavní činnosti v nemocnici nabízejí duchovní obnovy a možnosti pobytu o víkendech pro ženy, letní akce pro děti a mládež a jiné.

Více na: www.vincentky.cz

■ Pavla Martínková

Ze života bohoslovců

Udělení služby akolyty

V neděli 7. prosince 2014 přijali službu akolyty v seminární kapli sv. Cyrila a Metoděje společně s bohoslovci čtvrtého ročníku také žadatelé o trvalé jáhenství. Řady akolytů olomoucké arcidiecéze rozšířili: bohoslovec Jan Berka z farnosti v Přerově-Předmostí a žadatelé o trvalé jáhenství: Pavel Černuška z farnosti Babice u Uherského Hradiště, Jan Černý z farnosti Povýšení svatého Kříže v Prostějově, František Hodinka z Dubu nad Moravou a Jiří Slimařík z farnosti Hnojice.

Udělovatel služby – apoštolský exarcha v České republice biskup Mons. Ladislav Hučko – připomněl důležitou roli, kterou ve volbě povolání sehrává svoboda. Svoboda, kterou dává Bůh

a do které nechce zasahovat: „Pravým štěstím je svobodně se každý den rozhodovat pro Ježíše.“ Akolytát je kromě jiného službou mimořádného rozdavatele svatého přijímání. Kandidáti kněžství jej přijímají jako druhou službu po službě lektora. V minulosti se udělovala pouze svobodným mužům, dnes toto omezení neplatí. Mimořádnost služby spočívá v tom, že akolyta je k dispozici knězi v případě potřeby rozdávat eucharistie během liturgie nebo jejího přinášení nemocným.

Snímky Jaroslav Jurka

■ Miroslav Kulifaj

Podjáhenské svěcení

Mši svaté s udělováním služby akolytátu předcházelo podjáhenské svěcení tří bohoslovců východního obřadu z ukrajinské diecéze Stryj, kteří svou formaci rovněž absolvují v olomouckém semináři. Marko Petsiukh, Marian Kurylo a Volodymyr Malskyi přijali nižší stupeň svěcení, který předchází svěcení jáhenskému, z rukou exarchy Mons. Ladislava Hučka.

Obřad spočívá ve vkládání rukou biskupa na hlavy světců a v následné modlitbě. Svěcení pak třikrát lžij vodu na ruce světitele, který jim na ramena položí tzv. lention. Podjáhní udržují čistotu liturgických nádob a svícňů, oblékají kněze a biskupa do liturgického oděvu. Jejich úkolem je příprava všeho potřebného k vysluhování svátostí, lití vody na ruky biskupů a kněží a čtení listů apoštolů. Součástí jejich služby v chrámech Řeckokatolické církve je také stráž tzv. královských dveří, které oddělují svatyni od zbývajících částí chrámového prostoru.

■ Miroslav Kulifaj

Rok zasvěceného života se týká i rodin

Milé rodiny, po uplynulém Roku rodiny prožíváme nyní Rok zasvěceného života. My, kteří žijeme v rodinách, můžeme mít pocit, že se nás Rok zasvěceného života netýká. Můžeme si myslet, že je zaměřen jen na ty, kteří se zvláštním způsobem zasvětili Bohu (kněží, řeholníci a další zasvěcené osoby). Duchovní povolání sice vychází přímo od Boha; on sám dává do srdce člověka touhu po něm samotném, ale je dobré si připomenout, že každý člověk, který se rozhodl pro zasvěcený život, pochází z konkrétní rodiny, která ho v jeho rozhodování nějakým způsobem ovlivnila. Naši kněží, řeholníci a řeholnice jsou potomky svých rodičů, jsou bratry, sestrami, strýci, tetami, synovci, neteřemi... Každý člověk si s sebou nese do života historii své rodiny a z ní čerpá. My, kteří žijeme v rodinách, máme tedy velkou zodpovědnost za růst duchovních povolání v naší zemi. Pokud v našich rodinách budeme žít živou vírou, která se nebudeme omezovat jen na rutinní úkony, ale která bude ovlivňovat naše jednání a rozhodování, budeme dobrými svědky

a příkladem pro ty, kteří v našich rodinách vyrůstají. Budeme tak přirozeným způsobem napomáhat k tomu, aby se mladí, kteří se rozhodují o svém životním povolání, dokázali postavit čelem k Boží vůli pro svůj život, aby dokázali přijmout Boží pravdu o svém životě a aby také jasně rozpoznali Boží volání k zasvěcenému životu. Modleme se pravidelně v našich rodinách za to, aby „Pán poslal dělníky na svou žneť“ a žijme poctivě naši víru v každém dni. Naše země potřebuje, a v budoucnu bude ještě více potřebovat, horlivé modlitby

Snímek Leoš Hrdlička

našich kněží a řeholníků. Kéž Pán dá, abychom vznik nových povolání podporovali a umožňovali.

Neměli bychom zapomínat, že každý z nás žije „zasvěcený život“. Toto zasvěcení vychází z našeho křtu, jak připomíná papež František: *Na začátku nového roku nám prospěje připomenout si den svého křtu. Objevme znovu tento dar obdržžený ve svátosti, která nás zrodila k novému životu: božskému životu. A to skrze Matku církev, jejímž vzorem je Matka Maria. Křtem jsme byli uvedeni do společenství s Bohem, a nejsme už vydáni napospas zlu a hříchu, nýbrž dostává se nám lásky, něhy a milosrdenství nebeského Otce. Zeptám se vás tedy znovu: Kdo z vás si pamatuje den, kdy byl pokřtěn? Těm, kteří si nepamatují datum svého křtu, dávám za domácí úkol zjistit jej a dobře uchovávat ve svém srdci. Můžete také využít pomoci rodičů, kmotrů a kmoter, strýčků, tet a prarodičů. Den, kdy jsme byli pokřtěni, je dnem svátečním!* (Z promluvy při modlitbě Anděl Páně 1. ledna 2015)

■ Lucie Cmarová

Ohlédnutí za arcidiecézním setkáním katechetů

Letošní arcidiecézní setkání katechetů, které proběhlo od 16. do 18. ledna v poutním domě Stojanov na Velehradě, bylo zaměřeno na seznámení se s charakterem připravovaného diecézního a národního eucharistického kongresu (tj. mimořádného setkání věřících za účelem zvláštního projevu úcty Kristu v eucharistii), jejich pastoračními cíli a významem pro obnovu eucharistické úcty v našich farnostech. Těto tématické se věnovala především první část setkání, během níž zazněla v pátek rekolekční přednáška Mons. Vojtěcha Šímy na téma „Eucharistie v církvi“ a v sobotu dopoledne pak přednáška arcibiskupa Jana Graubnera s názvem „Eucharistický kongres a jeho realizace v našich farnostech a děkanátech“. Podle otce arcibiskupa je jednou z hlavních výzev tohoto kongresu zviditelnění eucharistického Krista světa, např. při Božím Těle, ale především gesty, skutky a postoji těch, kteří tohoto Krista přijímají v eucharistii. Druhá část setkání, od sobotního odpoledne, byla věnována praktické přípravě programu na Setkání dětí z náboženství, které proběhne v pátek 15. května v Olomouci v rámci diecézního eucharistického kongresu. Nedělní dopolední program byl pak věnován prezentaci diecézních pastoračních center a jejich připravovaným programům a aktivitám k eucharistickému kongresu. Program setkání byl doplněn také návštěvou velehradského Domu sv. Cyrila a Metoděje, kde byly v nedávné době otevřeny dvě nové výstavní expozice: *Velehrad na křižovatkách evropských dějin* a *Bible pro*

malé i velké. Specifikem tohoto setkání katechetů byla především skutečnost, že se nejednalo jen o jednorázovou akci s uzavřeným programem, ale spíše o zahájení duchovních i praktických

Snímek Vít Němec

příprav na diecézní eucharistický kongres. Tyto přípravy budou v děkanátech probíhat až do května letošního roku.

Akce se uskutečnila v rámci projektu „Velehrad – centrum kulturního dialogu západní a východní Evropy“.

■ Vít Němec

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJ

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Arcidiecézní setkání mládeže v Prostějově

Již jsou to téměř dva roky, co se mladí z celé arcidiecéze setkali na Velehradě, aby vytvořili velké společenství, vzájemně vytvářeli nová přátelství, byli obohacováni katechezí otce arcibiskupa, svědectvím, přednášejícími a především Kristem, který byl uprostřed nich. Sešlo se zde více jak patnáct set převážně čtrnáctiletých a starších mladých katolíků, pro které byl připraven bohatý program zakončený mší svatou.

Rok 2015 je opět rokem, kdy je naplánované Arcidiecézní setkání

mládeže. Jak již bývá zvykem, setkání se uskuteční v sobotu před Květnou nedělí, letos tedy 28. března, a bude jej hostit město Prostějov. Toto místo bylo zvoleno také proto, že zde žije komunita salesiánů a protože salesiáni letos slaví 200 let od narození sv. Jana Boska – patrona mládeže – je výběr tohoto místa příznačný. Hlavní program

setkání se letos uskuteční v místním Společenském domě blízko farního kostela. Pro odpolední program budou k dispozici prostory prostějovských kostelů, Cyrilometodějského gymnázia či místní fary. Všichni účastníci se mohou těšit na velké společenství mladých, na přednášky se zajímavými hosty, workshopy, koncerty a představení jednotlivých děkanátů. Sobotní setkání začne úderem desáté hodiny a bude končit v odpoledních hodinách slavnostní mší svatou. Na organizaci se podílí nejen Centrum pro mládež v naší arcidiecézi, ale i animátoři ze všech našich děkanátů.

V předvečer letošního setkání jsou všichni mladí zváni také na páteční předprogram s názvem „Večer radosti“ ve farním kostele Povýšení sv. Kříže, který začne od 20 hod. Celý večerní program budou mít na starosti řeholníci. Proto zveme všechny mladé, aby se přijeli už v pátek duchovně připravit na sobotní setkání a třeba se víc seznámit se zasvěceným životem. Nocleh bude zajištěn v prostorách církevního gymnázia. Na tento předprogram je nutné se přihlásit na webu Centra pro mládež (www.mladez.ado.cz). Pevně věříme, že se v Prostějově setká mnoho mladých nadšených křesťanů, kteří zde načerpají plno duchovních sil a prožijí velké společenství se svými vrstevníky a s Pánem. Prosíme o modlitby za všechny, kteří s tímto setkáním pomáhají a za zdařilý průběh celé této akce.

■ Filip Němec

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži navštívil kardinál Miloslav

Na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie loni v prosinci navštívil Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži kardinál Miloslav Vlk, který byl hlavním celebrantem slavnostní mše svaté v místním kostele Panny Marie. Prostor kostela zaplnili studenti, učitelé, zaměstnanci školy a farníci z obou kroměřížských farností.

Ve své promluvě otec kardinál zdůraznil myšlenku, že bychom neměli advent prožívat pouze v této době, ale každý den svého života. „Měli bychom být lidé adventu a stále očekávat příchod Ježíše Krista.“

Slavnostní liturgii doprovodil školní sbor AVE pod vedením Mgr. Jakuba Macka. Po bohoslužbě se kardinál setkal s pedagogy a studenty maturitních ročníků ve školní aule. Na začátku setkání, během něhož panovala mezi přítomnými skvělá atmosféra, kardinál Vlk zdůraznil, jakou radost mu dělá mluvit k tolika mladým lidem pohromadě. Omlouval se také, že měl dlouhé kázání, protože jak sám říká, dlouhé kázání je vždy špatné kázání. V jeho případě to ovšem pravda nebyla. Kázání bylo více než obohacující, stejně jako následná beseda. Své myšlenky vždy doplnil nějakou historickou nebo příběhem ze života, a co je úžasu hodné, ve svých 83 letech se za celé dvě hodiny promluvy ani jednou neposadil.

■ Ing. Marie Kvapílková a Vojtěch Hrnčířik, 4. C

Arcibiskupské gymnázium Kroměříž

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Vyšla kniha o Mons. Augustinu Štanclovi

V prosinci loňského roku vyšla nová publikace o P. Augustinu Štanclovi (1871–1962), katechetovi a horlivém pracovníkovi, angažovaném v řadě odvětví katolického života na Moravě v první polovině 20. století. Jméno tohoto kněze sice dnes není příliš známé. Autor knihy Mgr. Vít Němec však čtenáře přesvědčuje, že o to zajímavější byly jeho životní osudy a že ani na Štanclovo dílo by se nemělo zapomínat. Mezi jeho největší zásluhy je třeba zařadit především založení školského spolku Matice cyrilometodějská v roce 1900, v němž se pak Štanclov angažoval s menšími přestávkami neuvěřitelných padesát let, a především pak Štanclov velký podíl na přivedení řeholní společnosti salesiánů do českých zemí v roce 1927.

Zajímavostí o Štanclově životě je v knize celá řada. Čtenář se zde např. dozví, že jeho rodina pocházela z Vysokého Mýta, ale on sám se narodil ve Štýrsku, kde jeho otec pracoval jako zeměměřič. Odtud se pak rodina přestěhovala (opět za prací) na Ukrajinu a do Čech se malý Augustin dostal teprve po smrti své matky, asi v šesti letech, když ho tam otec poslal na vychování k příbuzným. I další Štanclova životní cesta přinášela řadu zajímavých okamžiků:

Ačkoliv žil ve Vysokém Mýtě, nepřihlásil se na bohosloví do Hradce Králové, ale do Olomouce, údajně na přání svého strýce – lékárníka v Uherském Hradišti – Josefa Stancla. Ještě během studií vstoupil do německo-jazyčného benediktinského kláštera v pražských Emauzích, který však záhy opustil, údajně kvůli svému velkému zaujetí pro slovanský unionismus. Později po vysvěcení na kněze pracoval jako pedagog na olomoucké bohoslovecké fakultě, v duchovní správě působil velmi krátce, zato řadu let vyučoval jako katecheta na středních školách.

Mezi významné osobnosti, s nimiž se Štanclov během života setkal, nebo byl i v kontaktu, patřili např. olomoučtí arcibiskupové Theodor Kohn a Leopold Prečan, dále Karel Dostál-Lutinov – vůdčí osobnost české katolické moderny, představitel lidové strany Jan Šrámek a František Světlík, představitel českých přistěhovalců v USA Hynek Dostál, továrník Tomáš Baťa, a především první český salesián P. Ignác Stuchlý, který byl Štanclovým dlouholetým blízkým přítelem.

Pozoruhodná kniha je doplněna padesáti dobovými i současnými fotografiemi, vzpomínkami některých pamětníků, mezi

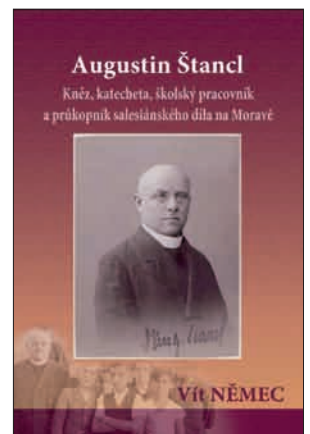
nimi především sv. Augustin Štanclov a blízkého spolupracovníka v Matici cyrilometodějské.

Prezentace nové knihy spojená

s autorovou přednáškou o životě Mons. Augustina Štanclova se uskutečnila v sobotu 13. prosince 2014 v Domě P. Ignáce Stuchlého ve Fryštáku za účasti Josefa Vlčka, čtyřidevadesátiletého předsedy Matice cyrilometodějské, a Štanclových rodinných příslušníků.

Nová kniha je k dostání v prodejně Matice cyrilometodějské v Olomouci, nebo na recepci Domu Ignáce Stuchlého ve Fryštáku. Je také možné si objednat její zaslání poštou, a to na e-mailu: dis@disfrytak.cz, nebo na telefonu 577 911 065.

■ Josef Pala

Z DIÁŘE ARCIBISKUPSTVÍ

ÚNOR 2015

1. 2. neděle

10.00 hod. • **Olomouc** – Arcibiskupský kněžský seminář – mše svatá pro Bohoslovce • arcibiskup Jan

17.00 hod. • **Olomouc** – dóm – slavnostní nešpory (Arcibiskupský kněžský seminář) • arcibiskup Jan

2. 2. pondělí

10.00 hod. • **Olomouc** – Arcibiskupský kněžský seminář – mše svatá a setkání s řeholníky • arcibiskup Jan

9. 2. pondělí

14.00 hod. • **Újezd u Valašských Klobouk** – vizitace děkanátu Valašské Klobouky • arcibiskup Jan

10. 2. úterý

14.00 hod. • **Kyjov** – vizitace děkanátu Kyjov • arcibiskup Jan

11. 2. středa

15.00 hod. • **Klášteří Hradisko** – setkání s ředitelem vojenské nemocnice • biskup Josef

16.45 hod. • **Klášteří Hradisko** – mše svatá v rámci Světového dne nemocných • biskup Josef

18.00 hod. • **Olomouc** – dominikáni – mše svatá pro zdravotníky, lékaře a ošetřovatele • arcibiskup Jan

12. 2. čtvrtek

14.00 hod. • **Zlín** – vizitace děkanátu Zlín • arcibiskup Jan

13. 2. pátek

8.30 hod. • **Olomouc** – Arcibiskupský kněžský seminář – rekolekce pro zaměstnance Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého • arcibiskup Jan

15. 2. neděle

10.00 hod. • **Velehrad** – mše svatá pro Matici velehradskou a valná hromada • biskup Josef

17.00 hod. • **Olomouc** – dóm – slavnostní nešpory (sestry) • arcibiskup Jan

16. 2. pondělí

14.00 hod. • **Valašské Meziříčí** – vizitace děkanátu Valašské Meziříčí • arcibiskup Jan

18. 2. středa

18.00 hod. • **Olomouc** – dóm – Popeleční středa • arcibiskup Jan a biskup Josef

19. 2. čtvrtek

14.00 hod. • **Zábřeh** – vizitace děkanátu Zábřeh • arcibiskup Jan

20. 2. pátek

11.00 hod. • **Olomouc** – Fakultní nemocnice – setkání s vedením nemocnice a návštěva nemocných • arcibiskup Jan

21. 2. sobota

10.00 hod. • **Olomouc** – dóm – mše svatá a přijetí katechumenů mezi čekatele křtu • arcibiskup Jan

22. 2. neděle – 28. 2. sobota

Vranov u Brna – exercicie pro biskupy • arcibiskup Jan
biskup Josef

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

ÚNOR 2015

Úmysl všeobecný

Za vězně, zejména mladé, aby měli možnost vrátit se k důstojnému životu.

Úmysl evangelizační

Za manžele, kteří žijí odděleně, aby v rámci křesťanského společenství nacházeli přijetí a podporu.

Úmysl národní

Za ty, kdo stojí před důležitým životním rozhodnutím, aby byli provázeni světlem Ducha Svatého.

BŘEZEN 2015

Úmysl všeobecný

Abyste ti, kdo se věnují vědeckému výzkumu, dali do služeb blaha člověka v jeho celistvosti.

Úmysl evangelizační

Za ženy, aby byl stále více uznáván jejich jedinečný přínos, kterým přispívají k životu církve.

Úmysl národní

Za sílu k odpuštění pro každého, kdo v srdci uchovává nenávisť.

Uzavřeno k 26. 1. 2015
Změna programu vyhrazena

Olomoucký dóm

Snímek Antonín Basler